

mener jeg, at det vilde være korrekt, om man i første Linie henvendte sig til den af vore Ministre, som disse Anstalter sortere under, nemlig Justitsministeren, saa at han kunde foranstalte de nødvendige Undersøgelser, efter hvilke man kunde være i Stand til at konstatere, om det, der berettes, i Virkeligheden er sandt eller ej. Den Fare, jeg øjner i det ærede Medlems Maade at trække disse Spørgsmaal frem paa, er den, at den Misforstaaelse kan opkomme hos de paa-gældende Børn og unge Mennesker, at de til enhver Tid og hvor som helst ere forurettede og til enhver Tid ere Genstand for urigtig Behandling. Derved gør man noget, som man efter min Mening maa vogte sig for, idet man nemlig svækker den Ansvars- og Pligtfølelse, som maa være til Stede hos alle Mennesker, selv om de kun ere mindreaarige eller Børn. Barnet maa ikke faa den Opfattelse, at det er forurettet paa alle Maader. Lige saa vist som vi alle ere enige om at fordømme slige Tilstande, som her ere fremdragne, lige saa vist tror jeg, at man vilde have gjort denne Sag en bedre Tjeneste, om man ikke havde givet Anledning til at faa den fremdraget i de forskellige Blade og her i Tinget, thi det kan ikke nægtes, at der derved kan gøres større Skade, end mange maaske tænke paa i Øjeblikket.

Den højtærede Finansministers Udtalelser for lidt siden give mig Anledning til at fremkomme med en enkelt lille Bemærkning. Den højtærede Minister sagde, at de forelagte Lønningslove, i alt Fald de, der vare forelagte af ham, havde vundet ubetinget og udelte Tilslutning, og for saa vidt har den højtærede Finansminister Ret. Men paa den anden Side mener jeg, at man endnu ikke kan udtale sig om en fuldstændig Tilfredshed dermed, idet man jo maa vide, at naar disse Love skulle behandles særligt for sig, vilde det være meningsløst allerede nu at udtale sig om Enkelthederne deri. Der er Fare for — vel ikke Utilfredshed med, at disse Love ere komne frem, men Utilfredshed med de Lønningsklasser, som de forskellige Funktionærer ere satte i. Det staar mig klart, at naar denne Sag kommer til Behandling her i Tinget, vil der komme mange berettigede — maaske ogsaa mange uberettigede — Anker imod, at de forskellige Funktionærer ere stillede i de og de Klasser. Naar man ved, at den højtærede Finansminister ønsker, at Lønningerne skulle falde i Forhold til det Ansvar og det Arbejde, den enkelte Funktionær har,

vil der vel nok være Anledning til baade berettigede og uberettigede Indvendinger mod den Maade, hvorpaa de forskellige Funktionærer ere anbragte i Lønningsklasserne.

Jeg skal dernæst henvende nogle Bemærkninger til den højtærede Indenrigsminister i Anledning af hans Budget. Man maa yde den højtærede Indenrigsminister Anerkendelse for den Maade, paa hvilken han her har behandlet baade Haandværk, Industri og Handel i vort Land. Hans Budget viser, at han har forstaaet, hvad man skylder baade Handel, Industri og Haandværk. Jeg skal nævne enkelte Forhøjelser, som man maa være særlig tilfreds med. Der er først Forhøjelsen af den til de almindelige tekniske Skolers Drift bestemte Sum med et Beløb af 65,000 Kr., Forhøjelsen af Bidraget til unge, uformuende Haandværkeres Ophold paa tekniske Skoler med 30,000 Kr., og fremdeles en Del andre Forhøjelser, hvorved Forbedringen paa dette Budget er for det egentlige Haandværk og Industri et Beløb af omtrent 50,000 Kr. Naar man betænker, at der i Aar savnes forskellige Tilskud, der i flere Aar have været givne til ny tekniske Skoler, vil det forstaas, at det er en betydelig Forbedring paa dette Budget, som jeg siger Ministeren Tak for.

Der er imidlertid her et enkelt Punkt, jeg ikke kan lade staa upaataalt, fordi jeg der staar som en absolut Modstander af Ministeren, idet vi se paa denne Sag paa to forskellige Maader. Jeg sigter herved til det Tilskud, som under Bogstav l. foreslaas til Foreninger af næringsdrivende eller Arbejdere i Provinserne til Afholdelse af offentlige Foredrag af fagligt, teknisk eller alment belærende Indhold. I Fjor blev Beløbet forhøjet fra 8,000 til 10,000 Kr., og i Aar er det atter blevet forhøjet fra 10,000 til 12,500 Kr. Nu kan man jo sige, at det er mærkværdigt at klage, naar man har faaet et Tillæg; men dette Tillæg har i Virkeligheden ikke nævneværdig Betydning, thi det, at en Forening faar 25 pCt. mere i Tilskud, spiller en saare lille Rolle, naar det drejer sig om 25 — 30 Kr. med 25 pCt. Forhøjelse. Jeg mener, at skulle disse Foredrag holdes ude i Provinserne og blive [til virkelig Nytte ikke blot for Haandværkerne selv, men ogsaa for Lærlingene, og skulle de virkelig være af belærende og saglig Natur, saa at de kunne blive til Nytte for alle Parter, maa der, som jeg udtalte i Fjor, ydes et betydeligt større Tilskud. Ifølge det Forslag, Inden-